

Лекція 7. Еволюта і евольвента плоскої кривої

Розглядаємо регулярну (класу C^2) параметрично задану криву γ в \mathbb{R}^2 , параметризовану натуральним параметром:

$$\vec{x} = \vec{f}(s), \quad s \in (a, b)$$

В кожній точці кривої γ обчислюється модифікований базис Френе $\vec{\tau} = \vec{f}'$, \vec{n} , який є ортонормованим і додатно орієнтованим базисом в \mathbb{R}^2 .

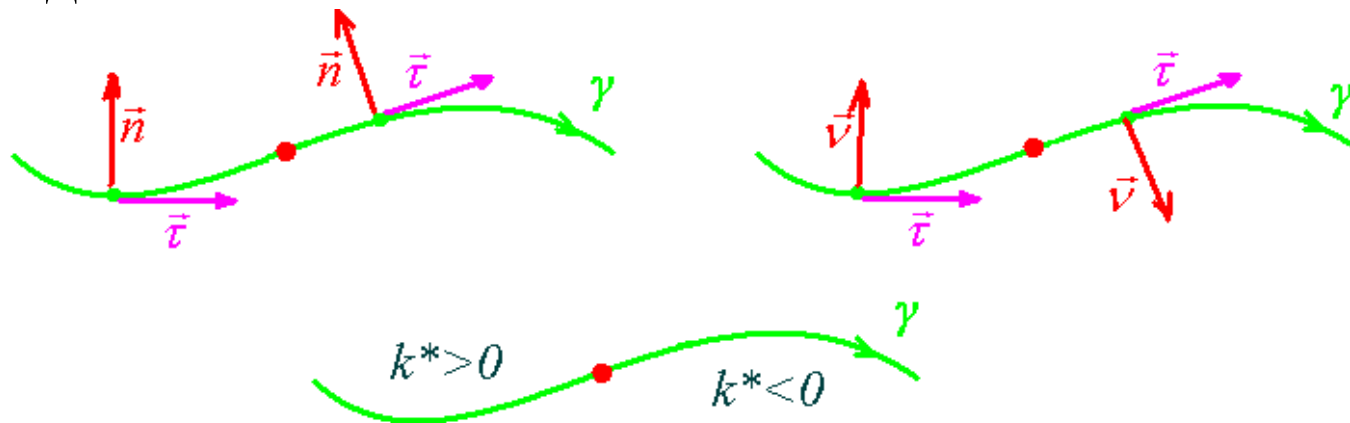
Також в кожній точці кривої γ обчислюється кривина:

$$k = |\vec{f}''|$$

і кривина зі знаком

$$k^* = \pm k,$$

знак якої визначається тим, чи є базис Френе $\vec{\tau}$, $\vec{\nu}$ додатно або від'ємно орієнтованим відповідно.

7.1. Щільнодотичне коло

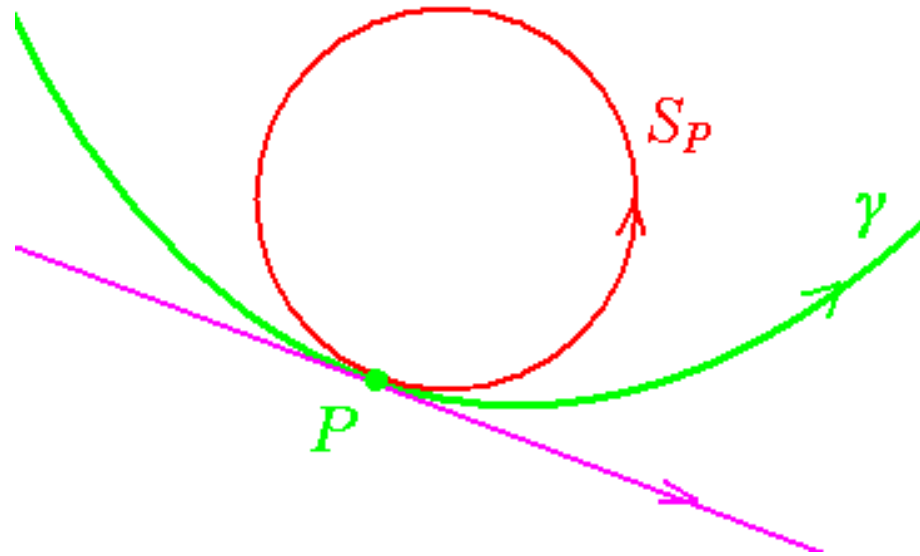
Зафіксуємо точку $P(s_0)$ на кривій γ , що не є точкою перегину

Розглянемо коло S_P , яке має такі властивості:

1) коло S_P проходить через точку P ,

2) коло S_P дотикається в точці P дотичної прямої кривої γ в точці P і розташоване відносно цієї прямої в тій же півплощині, що і крива γ ,

3) радіус кола S_P дорівнює $r = \frac{1}{k(s_0)}$.

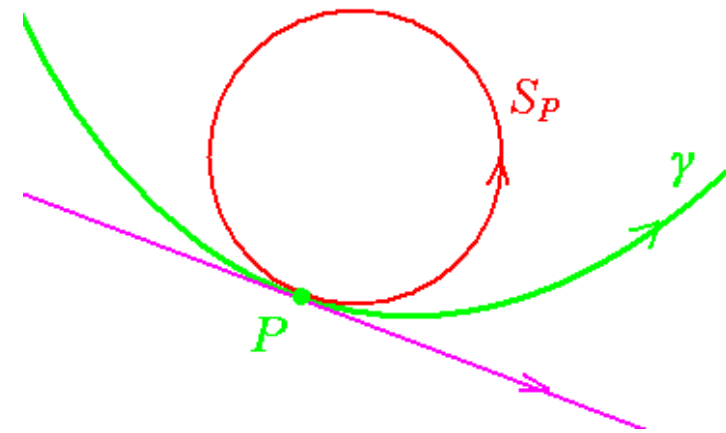
- Твердження.** 1. Базиси Френе кривої γ і кола S_P в точці P співпадають.
2. Кривини кривої γ і кола S_P в точці P співпадають.

Доведення.

1. Крива γ і коло S_P мають однакову дотичну пряму в точці P . Значить, за умови однакової орієнтованості, одиничні дотичні вектори $\vec{\tau}_\gamma$ і $\vec{\tau}_S$ кривої γ і кола S_P , як одиничні напрямні вектори спільної дотичної прямої, співпадають.

З ортонормованості базисів Френе випливає, що одиничні вектори \vec{v}_γ і \vec{v}_S , ортогональні до $\vec{\tau}_\gamma = \vec{\tau}_S$, співпадають з точністю до знаку. А оскільки крива γ і коло S_P лежать по одну сторону від спільної дотичної прямої в точці P , і саме в цю сторону спрямовані \vec{v}_γ і \vec{v}_S , то отримуємо $\vec{v}_\gamma = \vec{v}_S$. Отже базиси Френе кривої γ і кола S_P в точці P співпадають.

2. Кривина кола обернено пропорційна радіусу. Оскільки радіус $r = \frac{1}{k_\gamma}$, то кривина кола S_P дорівнює кривині кривої γ в точці P .

Наслідок. Розкладання в ряд Тейлора для кривої γ і кола S_P в точці P співпадають з точністю до членів другого порядку.

Доведення. Будемо вважати, що крива γ параметризована натуральним параметром, що відраховується від точки P .

Аналогічним чином параметризуємо коло S_P .

Маємо розкладання Тейлора:

$$\vec{f}(s) = \vec{f}(0) + \vec{\tau}(0)s + \frac{1}{2}k(0)\vec{\nu}(0)s^2 + \vec{o}(s^2)$$

Оскільки крива γ і коло S_P проходять через точку P , мають однаковий базис Френе і однакову кривину в цій точці P , то і їх розкладання Тейлора в точці P співпадають з точністю до членів другого порядку.

Висновок. Для кривої γ :

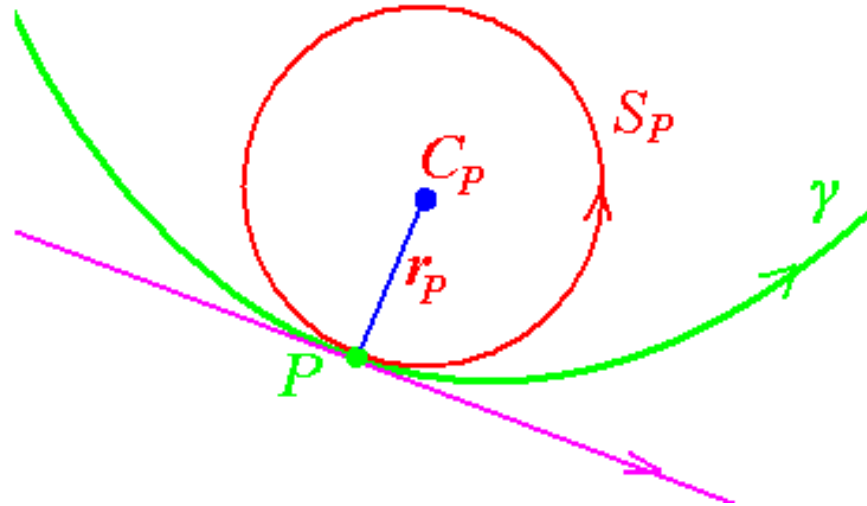
- дотична пряма кривої γ в точці P є наближенням першого порядку,
- коло S_P є наближенням другого порядку.

Визначення.

Коло S_P називається *щільнодотичним колом* кривої γ в точці P .

Радіус кола S_P називається *радіусом кривини* кривої γ в точці P : $r = \frac{1}{k}$.

Центр кола S_P називається *центром кривини* кривої γ в точці P .

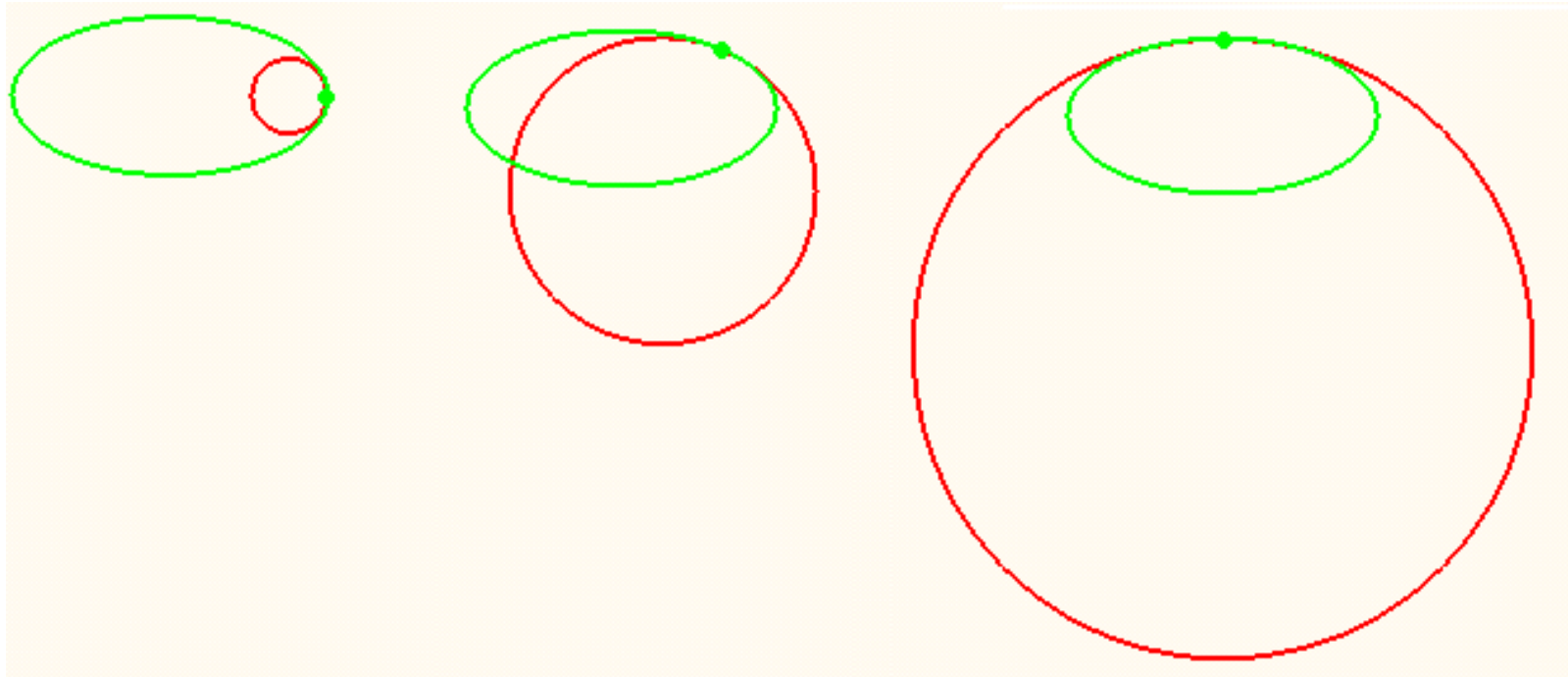
Зауваження 1. В кожній точці кривої γ , що не є точкою перегину, щільнодотичне коло (центр кривини і радіус кривини) визначається однозначно. В різних точках кривої – різні (взагалі кажучи) щільнодотичні кола.

Зауваження 2. В точках перегину, де $k=0$, роль щільно дотичного кола відіграє дотична пряма.

Приклади.

1. Якщо γ – коло, то для будь-якої його точки P щільнодотичне коло S_P співпадає з самим колом γ .

2. Нехай γ – еліпс. Тоді в кожній точці P буде своє щільнодотичне коло S_P

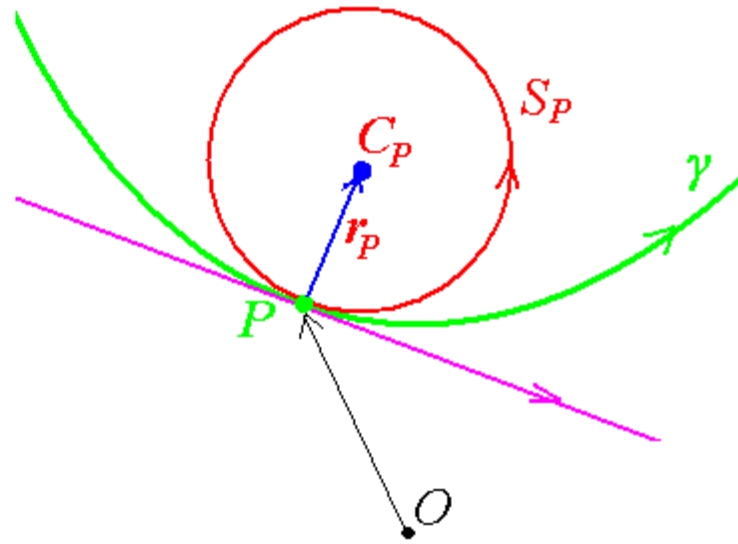
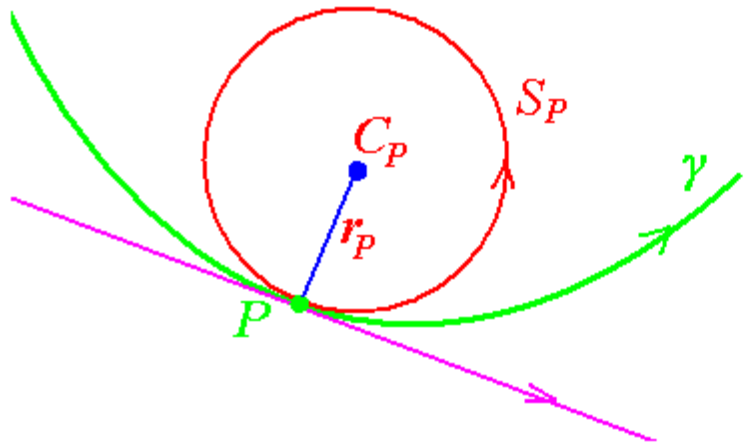

Чим більша кривина кривої, тим менше радіус щільнодотичного кола.

Чим менша кривина кривої, тим більше радіус щільнодотичного кола.

Радіус-вектор центра кола S_P , тобто, радіус-вектор центра кривини C_P :

$$\vec{x} = \vec{f}(s_0) + \frac{1}{k(s_0)} \vec{\nu}(s_0)$$

7.2. Еволюта

Визначення. *Еволютою* регулярної (класу C^2) кривої γ в \mathbb{R}^2 називається геометричне місце її центрів кривини.

Позначення еволюти – γ°

Якщо крива γ параметризована натуральним параметром і задається радіус-вектором

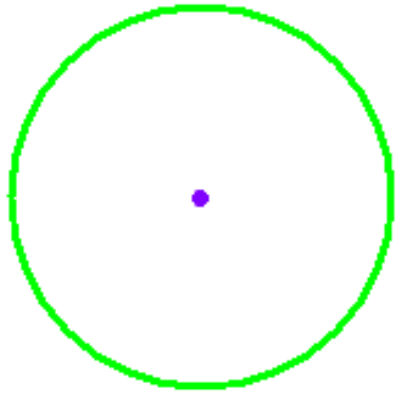
$$\vec{x} = \vec{f}(s) ,$$

то її еволюта γ° задається радіус-вектором

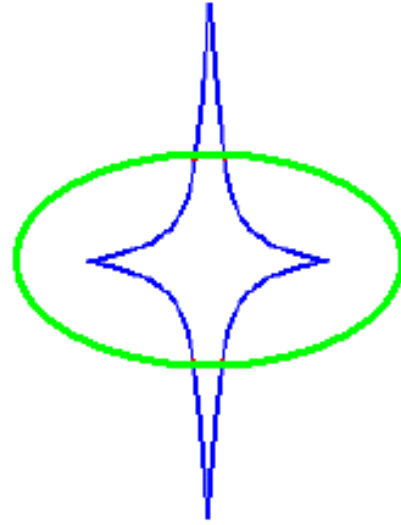
$$\vec{x} = \vec{f}(s) + \frac{1}{k(s)} \vec{\nu}(s).$$

Задача. Запишіть радіус-вектор еволюти в довільній параметризації на кривій γ .

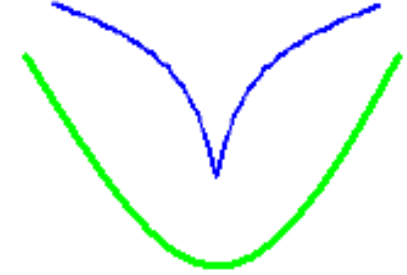
Приклади.

γ - КОЛО

γ - еліпс

γ - парабола

Проаналізуємо регулярність еволюти γ° . Для цього продиференціюємо радіус-вектор еволюти:

$$\vec{f}^\circ(s) = \vec{f}(s) + \frac{1}{k(s)} \vec{v}(s)$$

Маємо:

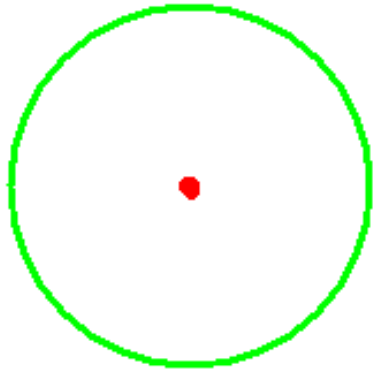
$$\frac{d\vec{f}^\circ}{ds} = \frac{d\vec{f}}{ds} - \frac{k'}{k^2} \vec{v} + \frac{1}{k} \frac{d\vec{v}}{ds} = \vec{\tau} - \frac{k'}{k^2} \vec{v} + \frac{1}{k} (-k\vec{\tau}) = -\frac{k'}{k^2} \vec{v}$$

Як наслідок, отримуємо: $\left| \frac{d\vec{f}^\circ}{ds} \right| = \frac{|k'|}{k^2}$

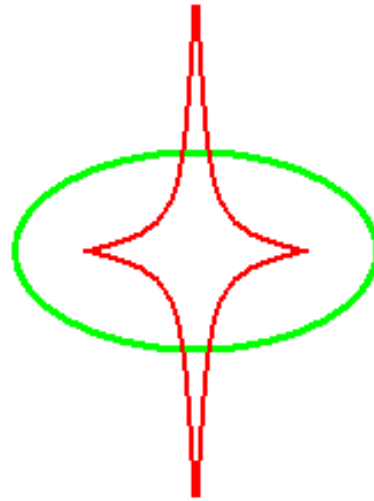
Висновок. Якщо на кривій γ немає екстремальних точок кривини ($k' \neq 0$), то її еволюта γ° є регулярною кривою.

Якщо ж на кривій γ є екстремальна точка P для функції кривини ($k' = 0$), на еволюті γ° виникає сингулярна точка, яка є центром кривини C_P кривої γ в точці P .

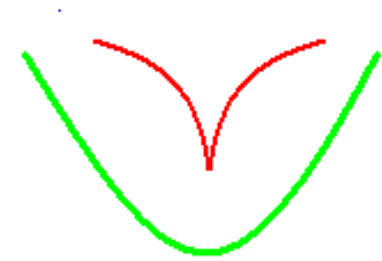
Приклади.

γ - КОЛО

γ - еліпс

γ - парабола

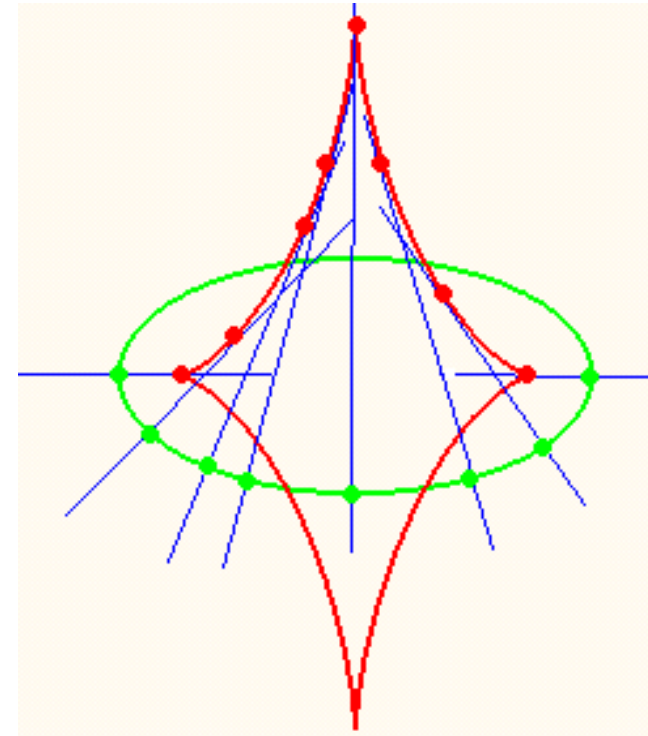
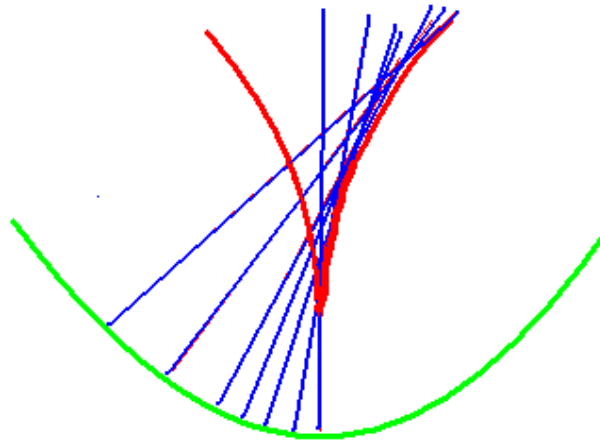
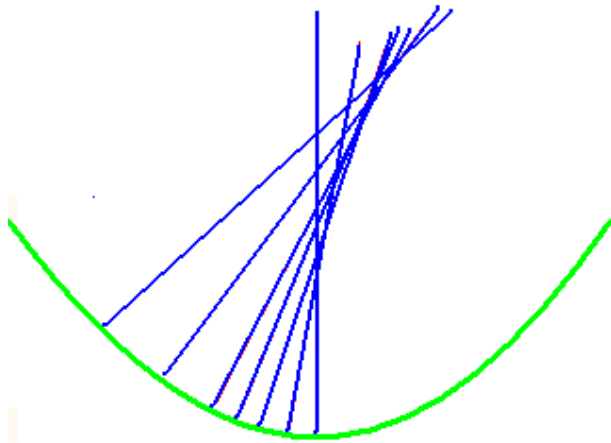
Еволюта як огинаюча

3 формули

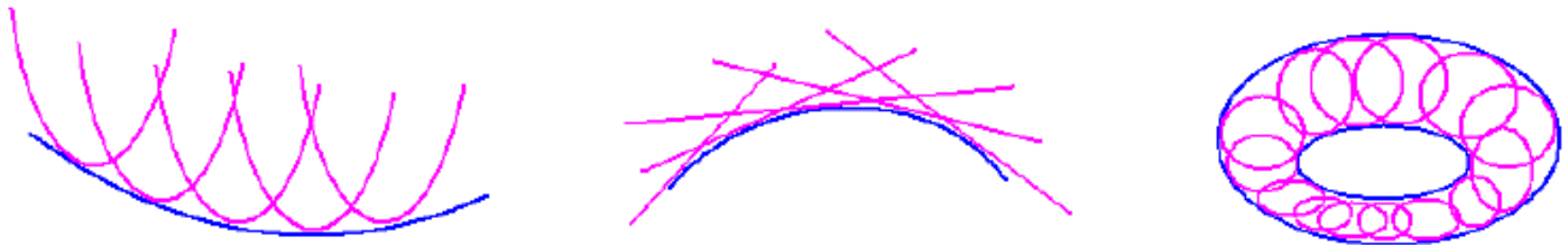
$$\frac{d\vec{f}^\circ}{ds} = -\frac{k'}{k^2} \vec{\nu}$$

витікає, що нормальні прямі кривої γ є дотичними прямими еволюти γ° .

Інакше кажучи, якщо намалювати усі нормальні прямі кривої γ , то еволюта γ° буде *огинаючою* кривою (*обгорткою*) цієї сім'ї нормальних прямих кривої γ .

Існує загальне поняття *обгортки*(*огиначаючої кривої*) заданого однопараметричного сімейства ліній на площині (дивись *В.А. Залгаллер, Теорія огибаючих*).

В нашому випадку мова йде про сімейство прямих ліній - головних нормалей заданої кривої γ . Обгорткою такого сімейства є еволюта γ° .

Еволюти та паралельні криві

Для заданої кривої γ з радіус-вектором

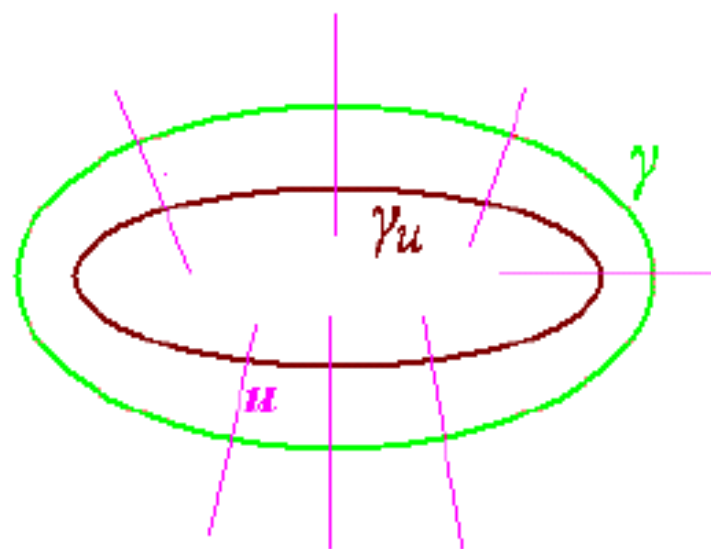
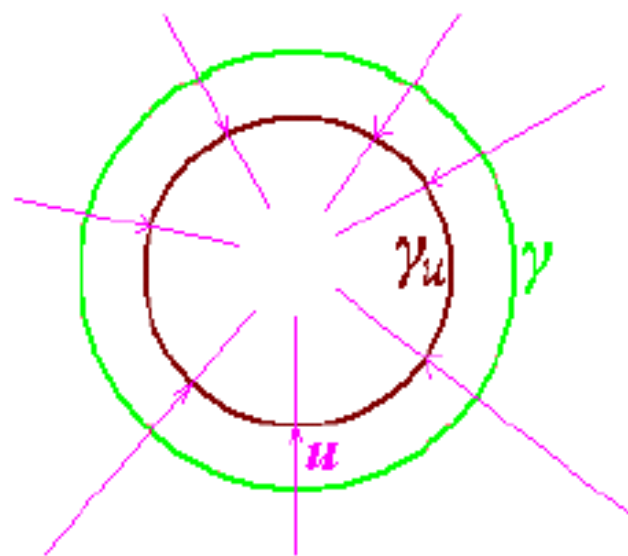
$$x = \vec{f}(s)$$

розглянемо криву γ_u з радіус-вектором

$$\vec{x} = \vec{f}(s) + u \vec{\nu}(s),$$

де u - довільна константа.

З геометричної точки зору, крива γ_u утворюється з точок кривої γ , зсунутих вздовж її головних нормалей на одну й ту ж саму відстань u .

Обчислимо похідну вектор-функції

$$\vec{f}_u(s) = \vec{f}(s) + u \vec{v}(s),$$

що задає криву γ_u :

$$\vec{f}_u' = \vec{f}' + u \vec{v}' = \vec{\tau} + u (-k \vec{\tau}) = (1 - uk) \vec{\tau}.$$

Отже, крива γ_u буде регулярно параметризованою, якщо $1 - uk \neq 0$. При цьому у відповідних точках на кривих γ і γ_u їх дотичні прямі є паралельними:

$$\vec{f}_u' \parallel \vec{f}' = \vec{\tau}.$$

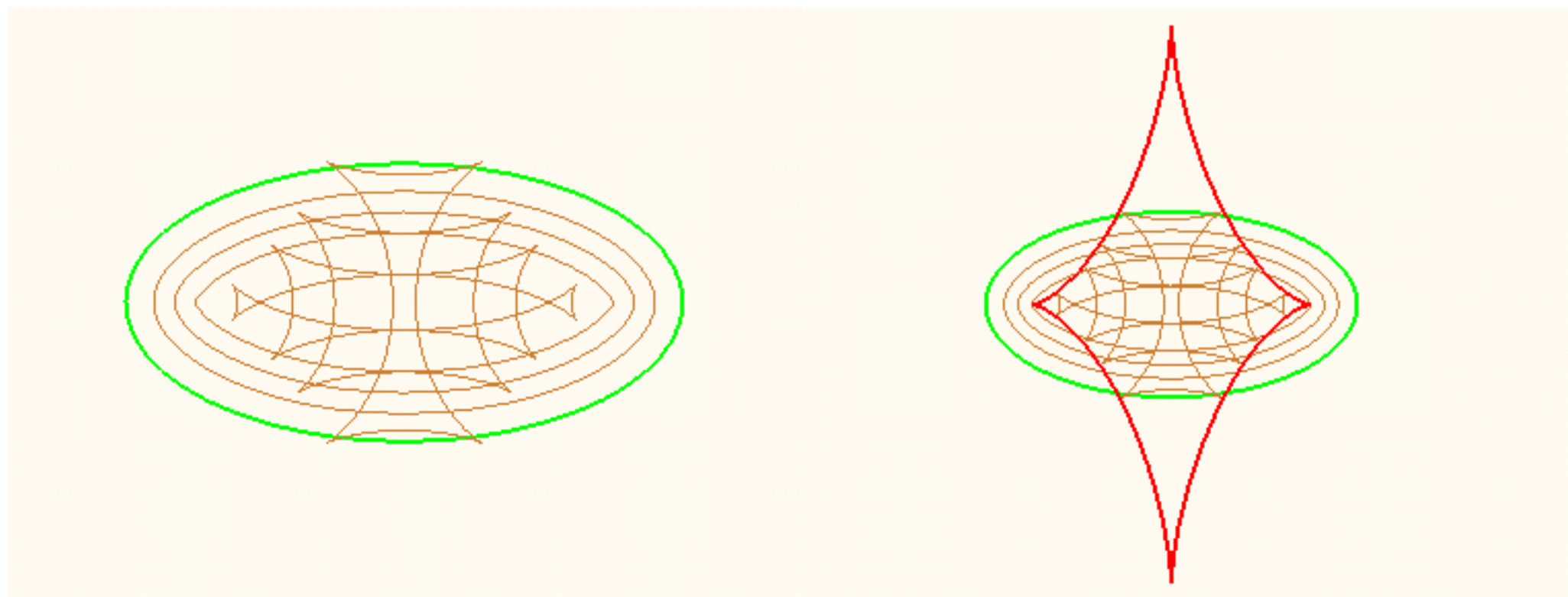
Тому прийнято казати, що криві γ і γ_u є *паралельними*.

А сингулярні точки на кривій γ_u будуть виникати, якщо на кривій γ є точки, де $1 - uk = 0$. В таких точках на кривій γ маємо $u = 1/k$. Тобто, u дорівнює радіусу кривини, а відповідні сингулярні точки на кривій γ_u - це центри кривини кривої γ !

Якщо змінювати параметр u , отримаємо однопараметричне сімейство кривих $\{ \gamma_u \}_{u \in I}$.

Сингулярні точки кривих сімейства $\{ \gamma_u \}_{u \in I}$ є центрами кривини кривої і разом утворюють *еволюту* γ° кривої γ .

Приклад. Еліпс, паралельні йому криві і еволюта

Зауваження. Замість кривини k та головної нормалі \vec{v} можна взяти їх уточнені аналоги - кривину зі знаком k^* та вектор \vec{n} .

Тоді, оскільки $k^* \vec{n} = k \vec{v}$, то для радіус-вектора еволюти має місце формула

$$\vec{x} = \vec{f} + \frac{1}{k^*} \cdot \vec{n}.$$

В координатній формі, якщо крива γ задана параметрично

$$x^1 = f^1(t),$$

$$x^2 = f^2(t),$$

то її еволюта γ° буде задаватися параметрично

$$x^1 = f^1 - \frac{(f^{1'})^2 + (f^{2'})^2}{f^{1'} \cdot f^{2''} - f^{2'} \cdot f^{1''}} \cdot f^{2'},$$

$$x^2 = f^2 + \frac{(f^{1'})^2 + (f^{2'})^2}{f^{1'} \cdot f^{2''} - f^{2'} \cdot f^{1''}} \cdot f^{1'}.$$

7.3. Евольвента

Нехай γ - регулярно параметризована класу C^2 крива в R^2 , що задається радіус-вектором

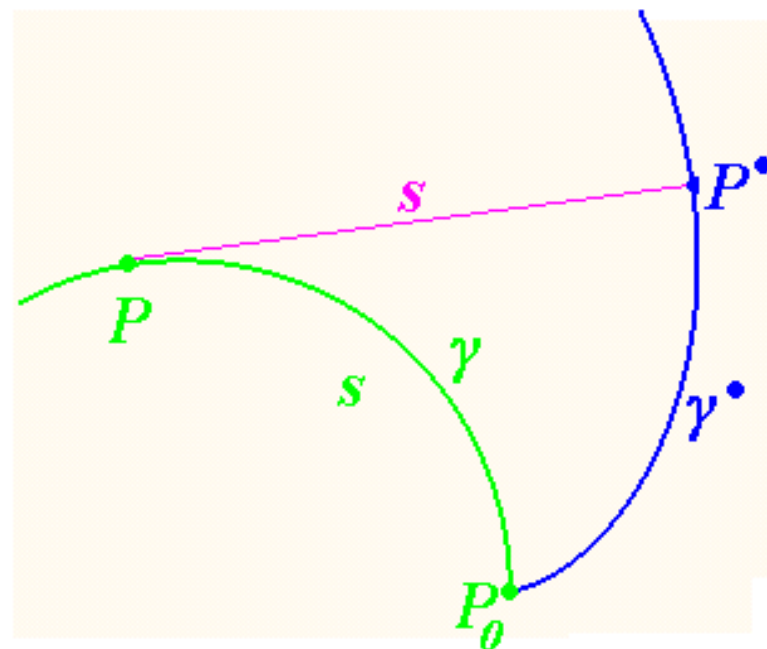
$$\vec{x} = \vec{f}(s)$$

відносно деякого натурального параметра s .

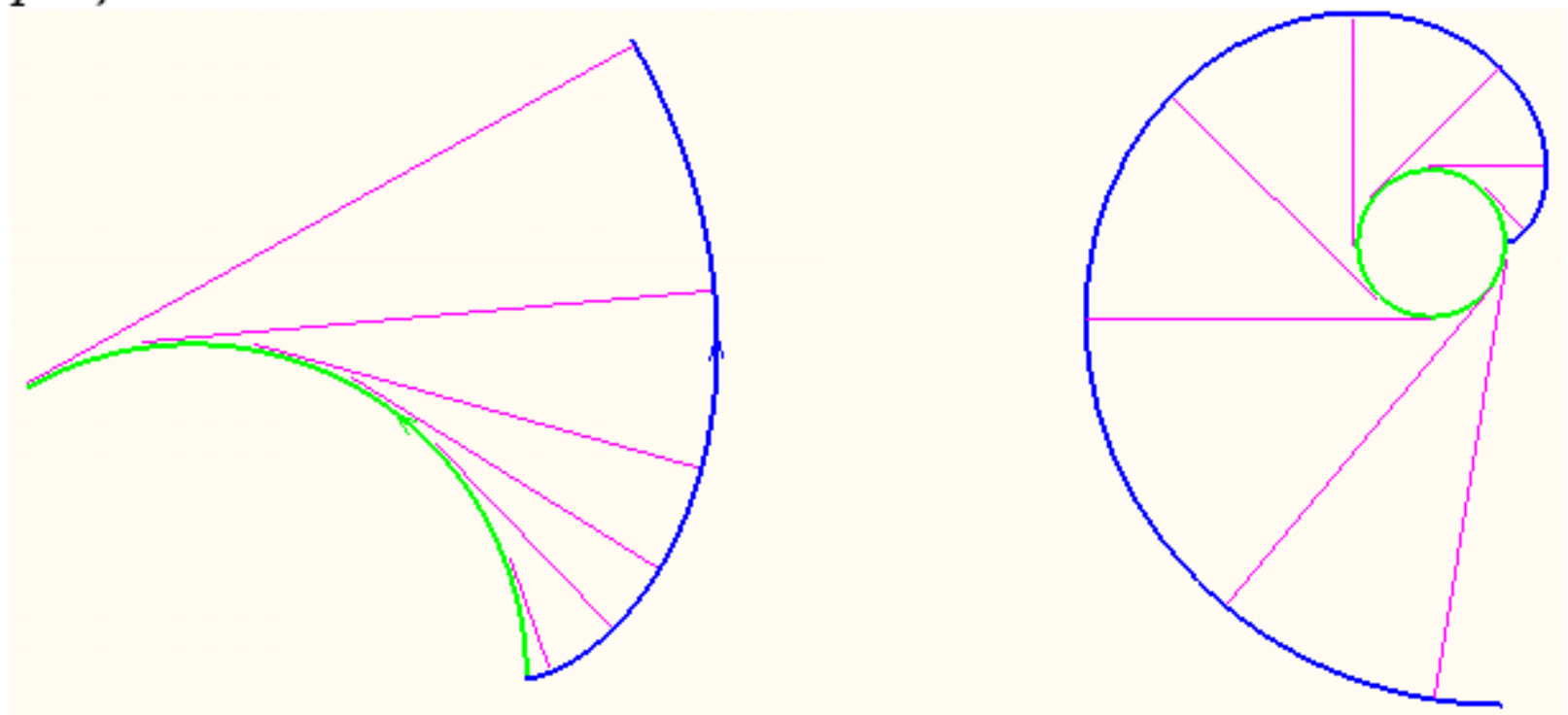
Визначення. Евольвентою кривої γ називається крива γ^\bullet , що задається радіус-вектором

$$\vec{x} = \vec{f}(s) - s \vec{\tau}(s)$$

Геометричний сенс: від кожної точки P кривої γ вздовж дотичної прямої (у протилежному до орієнтації напрямку) відкладаємо відрізок PP^\bullet , довжина якого дорівнює довжині дуги PP_0 кривої від точки P до початкової точки P_0 ($s=0$).

Ілюстрації

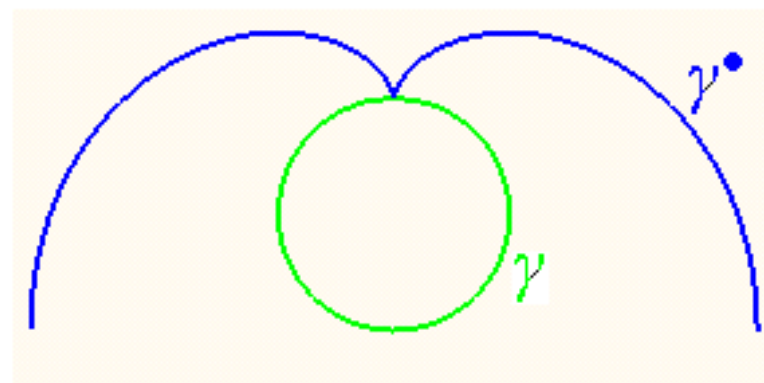
Зауваження. Визначення поняття евольвенти γ^\bullet залежить від вибору натуральної параметризації (її початкової точки P_0) на кривій γ . Для однієї й тієї ж кривої γ можна побудувати різні евольвенти, обираючи при побудові різні положення початкової точки P_0 на кривій γ .

Позначимо відповідну вектор-функцію $\vec{f}^\bullet = \vec{f} - s\vec{\tau}$.

Обчислимо дотичний вектор евольвенти:

$$\vec{f}^\bullet{}' = \vec{f}' - \vec{\tau} - s\vec{\tau}' = \vec{\tau} - \vec{\tau} - s(k\vec{\nu}) = -sk\vec{\nu}.$$

Як наслідок, якщо крива γ має ненульову кривину $k \neq 0$, то її евольвента γ^\bullet буде регулярно параметризованою кривою всюди за виключенням точки $P_0(s=0)$, що буде сингулярною точкою евольвенти γ^\bullet .

Теорема (про еволюту евольвенти). Нехай γ - регулярно параметризована класу C^2 крива в \mathbb{R}^2 з ненульовою кривиною $k \neq 0$. Тоді еволюта евольвенти кривої γ співпадає з кривою γ .

Доведення. Нехай крива γ задана в натуральній параметризації радіус-вектором

$$\vec{x} = \vec{f}(s).$$

Тоді її евольвента γ^\bullet задається радіус-вектором

$$\vec{x} = \vec{f} - s \vec{t}.$$

Розглянемо еволюту кривої γ^\bullet , яку позначимо $(\gamma^\bullet)^\circ$. Вона задається радіус-вектором

$$\vec{x} = \vec{f}^\bullet + \frac{1}{k^\bullet} \vec{v}^\bullet,$$

де \vec{f}^\bullet , k^\bullet і \vec{v}^\bullet - це радіус-вектор, кривина і головна нормаль кривої γ^\bullet .

Обчислимо похідну вектор-функції $\vec{f}^\bullet = \vec{f} - s \vec{\tau}$. Отримаємо:

$$\frac{d\vec{f}^\bullet}{ds} = \frac{d\vec{f}}{ds} - \vec{\tau} - s \frac{d\vec{\tau}}{ds} = \vec{\tau} - \vec{\tau} - s(k\vec{\nu}) = -sk\vec{\nu}$$

Звідси отримуємо, що одиничний дотичний вектор τ^\bullet кривої γ^\bullet має вигляд

$$\vec{\tau}^\bullet = \vec{\nu},$$

а натуральний параметр s^\bullet на кривій γ^\bullet пов'язаний з натуральним параметром s на кривій γ співвідношенням

$$\frac{ds^\bullet}{ds} = -sk.$$

Нам потрібно знайти кривину k^\bullet та головну нормаль $\vec{\nu}^\bullet$ кривої γ^\bullet . Для цього обчислимо похідну

$$\frac{d\vec{\tau}^\bullet}{ds^\bullet} = \frac{d\vec{\nu}}{ds^\bullet} = \frac{d\vec{\nu}}{ds} \cdot \frac{ds}{ds^\bullet} = (-k\vec{\tau}) \cdot \left(-\frac{1}{sk}\right) = \frac{1}{s} \vec{\tau}.$$

Згадуючи формулу Френе $\frac{d\vec{\tau}^\bullet}{ds^\bullet} = k^\bullet \vec{\nu}^\bullet$,

отримуємо

$$\frac{1}{s} \vec{\tau} = k^\bullet \vec{\nu}^\bullet,$$

тому

$$k^\bullet = \frac{1}{|s|}, \quad \vec{\nu}^\bullet = \text{sign}(s) \cdot \vec{\tau}.$$

Обчислимо тепер вектор-функцію

$$\vec{f}^{\bullet\circ} = \vec{f}^\bullet + \frac{1}{k^\bullet} \vec{\nu}^\bullet,$$

що задає шукану криву $(\gamma^\bullet)^\circ$. Маємо:

$$\vec{f}^{\bullet\circ} = \vec{f}^\bullet + \frac{1}{k^\bullet} \vec{\nu}^\bullet = (\vec{f}^\bullet - s \vec{\tau}^\bullet) + |s| \cdot (\text{sign}(s) \cdot \vec{\tau}^\bullet) = \vec{f}^\bullet - s \vec{\tau}^\bullet + s \vec{\tau}^\bullet = \vec{f}^\bullet.$$

Таким чином, вектор-функції $\vec{f}^{\bullet\circ} = \vec{f}^\bullet$, а отже криві $(\gamma^\bullet)^\circ$ та γ співпадають, що і вимагалось довести.

Завдання. Знайти та заповнити прогалини у доведенні. Зокрема, як виглядає ситуація в точці $s=0$?

Прикладне застосування. *Евольвентні шліцові з'єднання.*

Шлицевые соединения.

Определение: *Шлицевое (зубчатое, лазовое) соединение – подвижное или неподвижное соединение двух соосных деталей, имеющих равномерно расположенные пазы и выступы (выступы одной детали входят в пазы другой).*

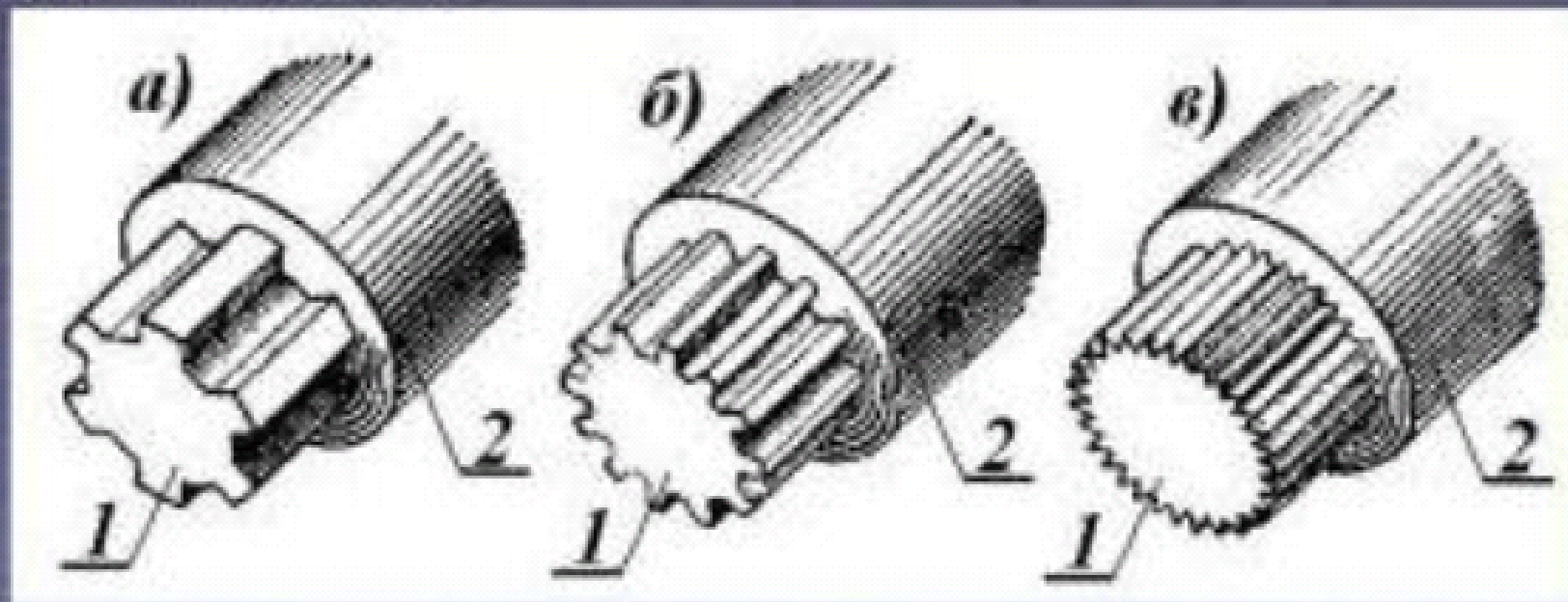
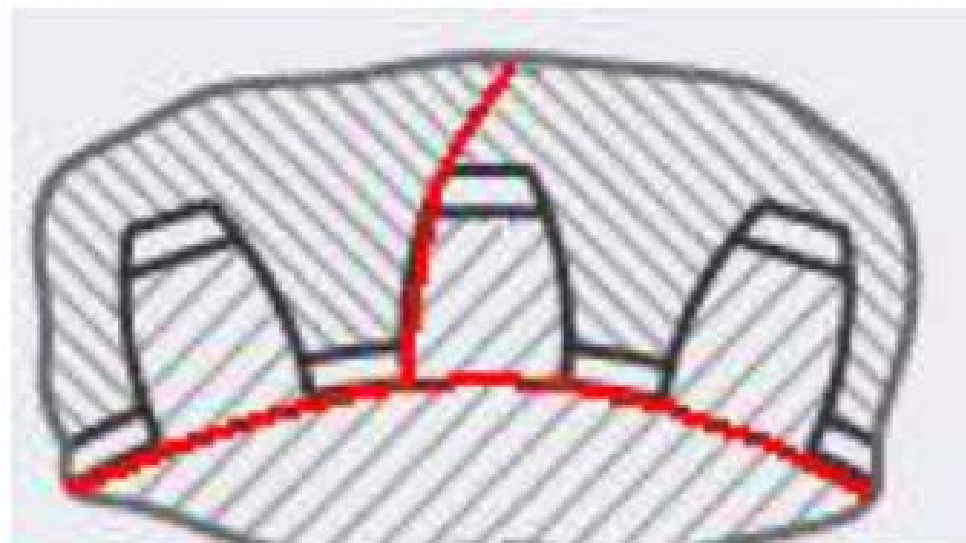
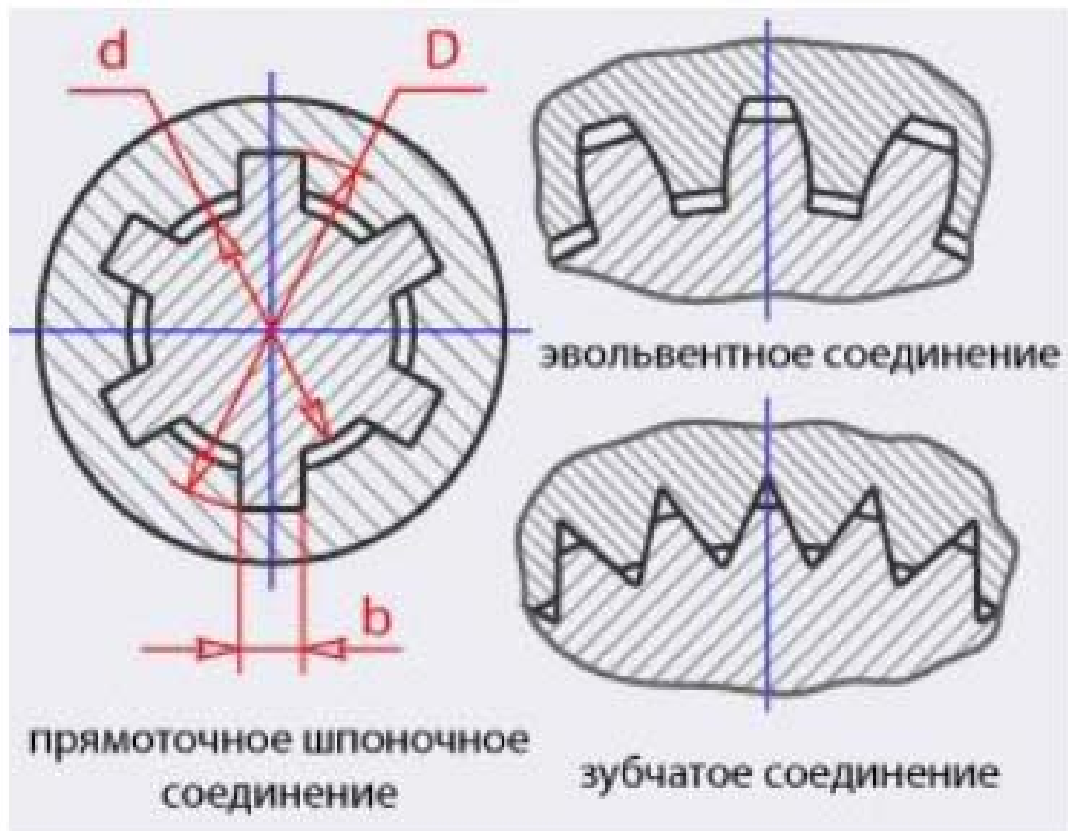
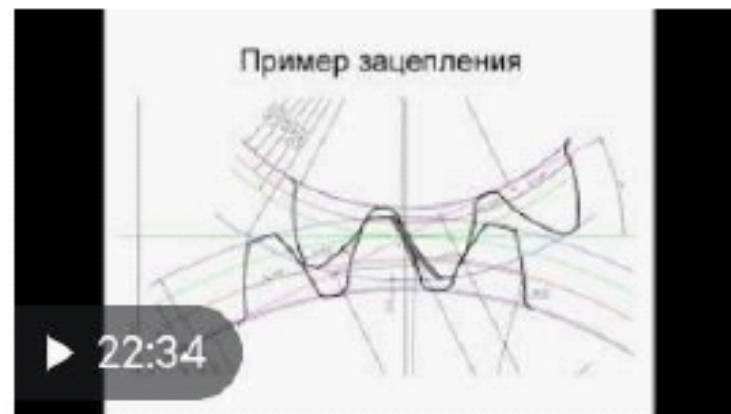
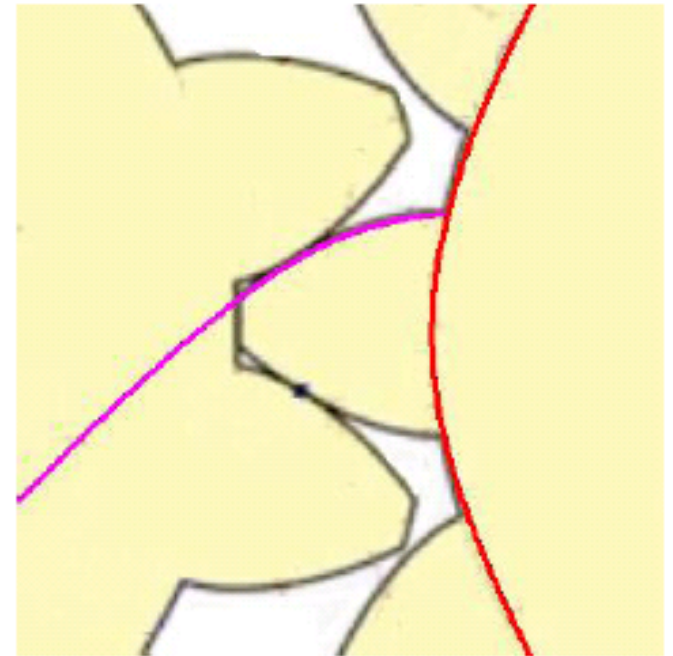
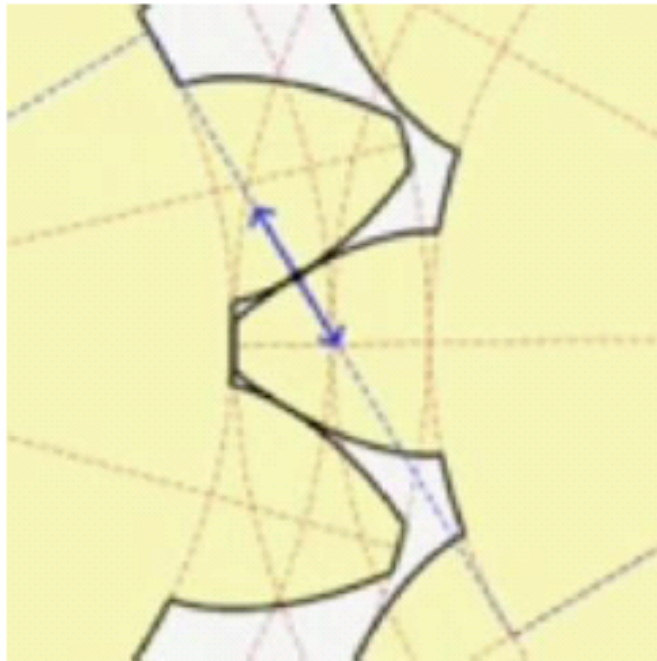

Рис. 14.7. Шлицевое соединение: а) прямобочными шлицами, б) эвольвентными шлицами, в) треугольными шлицами, 1 – вал, 2 – ступица.

Прикладне застосування. Евольвентні зчеплення.

Как построить эвольвентно...
[youtube.com](https://www.youtube.com)